

Диспозитив

Членове 5 и 13 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни, във връзка с член 19, параграф 2 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 14, параграф 1, буква б) от тази директива трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство, което не предвижда суспензивно действие по силата на закона за жалбата, подадена от гражданин на трета страна срещу решение за връщане по смисъла на член 3, точка 4 от посочената директива, което е постановено за него, след като компетентният орган му е отнел статута на бежанец съгласно член 11 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, и което съответно не предвижда право на временно пребиваване и на задоволяване на основните потребности до произнасянето по жалбата в извънредния случай, в който гражданинът на трета страна, страдащ от тежко заболяване, може вследствие на изпълнението на това решение да бъде изложен на сериозен риск от тежко и необратимо влошаване на здравословното му състояние. В този контекст националният съд, сезиран със спор, изходът от който е свързан с евентуално спиране на действието на решението за връщане, трябва да приеме, че подадената срещу това решение жалба има суспензивно действие по силата на закона, доколкото в жалбата са изложени доводи, които видимо не са явно неоснователни, с които се цели да се докаже, че изпълнението на това решение ще изложи гражданина на трета страна на сериозен риск от тежко и необратимо влошаване на здравословното му състояние.

(¹) ОВ С 44, 8.2.2021 г.

Жалба, подадена на 16 декември 2020 г. от Eleanor Sharpston срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 6 октомври 2020 г. по дело T-180/20, Sharpston/Съвет и Конференция на представителите на правителствата на държавите членки

(Дело C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eleanor Sharpston (представители: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC и H. Mercer QC)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Конференция на представителите на правителствата на държавите членки

С определение от 16 юни 2021 г. Съдът (първи състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда жалбоподателката да понесе направените от нея съдебни разноски.

Жалба, подадена на 16 декември 2020 г. от Eleanor Sharpston срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 6 октомври 2020 г. по дело T-550/20, Sharpston/Съвет и Представители на правителствата на държавите членки

(Дело C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Eleanor Sharpston (представители: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC и H. Mercer QC)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Представители на правителствата на държавите членки